

21 μὴ πιστεύσῃς ἐν δδῷ ἀπροσκόπῳ τὰ δοτά πνευμάτων μι
22 καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου φύλαξαι. δοτά πνευμάτων μικ
23 ἐν παντὶ ἔργῳ πίστευε τῇ ψυχῇ σου. ἀλλά τοῦτο οὐκ εἰ
καὶ γὰρ τοῦτο ἐστιν τήρησις ἐντολῶν.
24 δὲ πιστεύων νόμῳ προσέχει ἐντολαῖς,
καὶ δὲ πεποιθὼς κυρίῳ οὐκ ἐλαττωθήσεται.

33 1 Τῷ φοβουμένῳ κύριον οὐκ ἀπαντήσει κακόν,
ἀλλ’ ἐν πειρασμῷ καὶ πάλιν ἔξελεῖται.
2 ἀνὴρ σοφὸς οὐ μισήσει νόμον,
δὲ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῷ ὡς ἐν καταιγίδι πλοῖον.
3 ἄνθρωπος συνετὸς ἐμπιστεύσει νόμῳ,
καὶ δὲ νόμος αὐτῷ πιστὸς ὡς ἔρωτημα δήλων.
4 ἐτοίμασον λόγον καὶ οὕτως ἀκουσθήσῃ,
σύνδησον παιδείαν καὶ ἀποκρίθητι.
5 τροχὸς ἀμάξης σπλάγχνα μωροῦ,
καὶ ὡς ἄξων στρεφόμενος δὲ διαλογισμὸς αὐτοῦ.
6 ἵππος εἰς ὁχείαν ὡς φίλος μωκός,
ὑποκάτω παντὸς ἐπικαθημένου χρεμετίζει.
7 Διὰ τί ἡμέρα ἡμέρας ὑπερέχει,
καὶ πᾶν φῶς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ ἀφ’ ἡλίου;
8 ἐν γνώσει κυρίου διεχωρίσθησαν,
καὶ ἡλλοίωσεν καιροὺς καὶ ἔορτάς.
9 ἀπ’ αὐτῶν ἀνύψωσεν καὶ ἡγίασεν
καὶ ἐξ αὐτῶν ἔθηκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν.
10 καὶ ἄνθρωποι πάντες ἀπὸ ἐδάφους,
καὶ ἐκ γῆς ἐκτίσθη Αδαμ.
11 ἐν πλήθει ἐπιστήμης κύριος διεχώρισεν αὐτοὺς
καὶ ἡλλοίωσεν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.
12 ἐξ αὐτῶν εὐλόγησεν καὶ ἀνύψωσεν
καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασεν καὶ πρὸς αὐτὸν ἡγίασεν.
ἀπ’ αὐτῶν κατηράσατο καὶ ἐταπείνωσεν
καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ στάσεως αὐτῶν.
13 ὡς πηλὸς κεραμέως ἐν χειρὶ αὐτοῦ
— πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ —,
οὕτως ἄνθρωποι ἐν χειρὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς
ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

21] pr. καὶ A || 24¹ ἐντολῇ S

33 (1—16¹ al. 36 1—16¹; 16²—33 al. 30 25—40; cf. 30 fin.) 1¹ κυριον] pr.
τὸν S | 1²] + αυτὸν Se || 2² υποκριν.] pr. εν St || 3² ερωτημα] pr. επ St
| δήλων] δικαιων Bt || 4² καὶ] + ουτως S || 6¹ οχ(ε)ιον S*Apl. | ως >
Se† | μωρος Se†, μοιχος Vt | 6² χρεμετισει A || 9¹ ανυψ... ηγιασ.] tr. St†
|| 10² εκ γης / εκτ.] tr. St† || 13¹ πηλον S*Vt

Sept. II

28